

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2189; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 33).

Sagen sattes til Forhandling.

Knud Kristensen: Det Forslag, som her er til Forhandling, har været forelagt Tinget 4 Gange før, og hver Gang har mit Partis Ordfører udførligt gjort Rede for dets Indhold. Da Forslaget i Fjor var til første Behandling, førtes der en længere og indgaaende Forhandling baade om dets Principper og dets Enkeltheder. Det blev derefter henvist til et Udvalg, i hvilket det fik en, tør jeg nok sige, grundig Behandling; Udvalget afæskede Administrationen en Mængde Oplysninger, af mere eller mindre Værdi, og den højtærede Handelsminister tilstillede os ogsaa Svar paa de forskellige Spørgsmaal. Der blev endvidere stillet forskellige Ændringsforslag, og Udvalget var ikke langt fra at naa til Ende med Behandlingen, men det lykkedes dog ikke at afslutte denne inden Rigsdagssamlingens Ophør.

Under Hensyn til alle disse Omstændigheder mener jeg, at det for dem, som ikke blot ønsker at tale om Sagen, men som ogsaa ønsker at faa et positivt Resultat ud deraf, maa forekomme mest hensigtsmæssigt ikke nu at holde lange Taler, men saa snart som muligt at faa Sagen henvist til et Udvalg for om muligt at naa til et Resultat i denne Samling. Jeg skal derfor — hvis der ikke fra anden Side bliver fremsat Udtalelser, der giver mig Anledning til yderligere Bemærkninger — nøjes med at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

Hans Nielsen: Jeg er i høj Grad uenig i den Motivering, det ærede Medlem, der nys forlod Talerstolen, gav for sin korte Tale, for hvis man ved lange Taler kunde forhindre dette Lovforslags Vedtagelse, saa var jeg parat til at tale i mange Dage, derom kan ærede Medlemmer være ganske overbevist.

Jeg har jo allerede talt mange Spalter om dette Forslag og udførligt paavist, at det er ganske urimeligt og i allerhøjeste Grad uretfærdigt. Jeg kan neppe gøre det bedre i Dag, end jeg har gjort det tidligere, og derfor skal jeg heller ikke komme

ind paa Betragtninger, som jeg tidligere har fremsat. Der er imidlertid fremkommet meget nyt vedrørende denne Sag. For det første er den ophøjet til at være første Punkt i Trontalen; dette „Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden“ er altsaa Regeringens fornemste Opgave. Allerede en saadan Ære som den at blive indført paa en saa fremtrædende Plads i Trontalen giver dette Forslag en betydningsfuld Karakter — en Karakter, som det ganske vist efter min Formening ikke fortjener —, men der er jo desforuden sket mange Ting, siden vi sidst talte om Sagen, og Ting, som det kan være nyttigt og interessant at drage frem.

Saaledes foreligger der fra de aller-sidste Dage et ganske frisk Tilfælde af Forfølgelse, idet man har været Vidne til, at en Landmand af den Pinstrupske Type har fortrængt en anden Landmand som Formand for en Landboforeningovre paa Fyn. Jeg kender kun Affæren fra de konservative Blade her i Byen, men der synes her at foreligge et ualmindelig oplagt Tilfælde af Forfølgelse, og vi maa jo senere vende tilbage til denne Sag og høre, hvorvidt en saadan Forfølgelse ogsaa kan komme ind under de strønge Straffeparagraffer, som i Forslaget er fastsat for Forfølgelser af anden Art.

I øvrigt har dette Forslag faaet en meget haard Medfart, siden vi sidst havde det til Behandling her. Det nedsatte Udvalg havde jo begæret en Række Oplysninger fra forskellige Institutioner; bl. a. lykkedes det os at faa Forslaget sendt til Erklæring hos Professor Vinding Kruse, og denne har givet et meget langt og saare interessant Responsum vedrørende Forslaget. Hans Udtalelser er i høj Grad fældende, ja, man kan næsten sige, de er en fuldstændig Hudfletning af hele Forslaget fra Ende til anden. Hans Udtalelser falder jo nøje i Traad med de Anskuelser, jeg tidligere har gjort mig til Talsmand for vedrørende denne Sag. Det er dette Lovforslags Ubestemthed og Tvetydighed og Usikkerhed, idet Lovforslaget, som egentlig er en Art Straffelovforslag, ikke giver noget klart og bestemt Svar paa, hvad der er forbudt, strafbart eller tilladt i de Forhold, det omhandler. Det oprindelige Lovforslags Fader er vel den nuværende Indenrigsminister. I alt Fald var han Ordfører, første Gang Lovforslaget blev fremsat her, og han har vel nok haft to bestemte Formaal med det. Det ene har været at ramme Haandværksmestrene og det andet at ramme Arbejderne. Haandværksmestrene er der særlig taget Sigte paa i den første